

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

I. Variis Origenis scriptionibus suus ordo, sua tempora ex Eusebio
assignantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A

CAPVT QVARTVM.

QVO ORDINE, QVIBVS TEMPORIBVS ORIGENIS LIBRI
LVCVBRATI SINT EXPLORATVR.

B I. Varis Origenis scriptioribus suis ordo, sua tempora ex Eusebio affiguntur. II. Quo tempore Tetrapla, Hexapla, & Octapla concinnaverit, investigatur. III. Notantur nonnulla circa ordinem ac tempus Exegeticam, ac Syntagmatum ipsius quorundam. IV. Distinguuntur ejusdem Homilia extemporalis, & in otio elaborata.

I. Si temporum effugisset injuriam liber ille Eusebii De vita Pamphili, in quem librum Origenis indicem infererat, argumento huic quod persequimur magna lux accederet: quo quoniam caremus subfido, quid in ipsius Historia nobis opis sit videamus. Hunc enim, ut in reliquis quae ad Origenem pertinent, ita hac etiam in parte ducem praecepit spectabimus, in qua nobis proposuimus investigandum, quo ordine singuli Adamantij libri, quorum memoria superest, quibus temporibus fuerint lucubrati. Quae prior ergo ab eo celebratur Adamantij scriptio, iij sunt Commentarii in veteres Philosophos, qui diuturnitate temporis omnes intercederunt. Proximae commemorantur Scripturae sanctae interpretationes, quarum non contemnenda pars ad hanc diem servata est. Sacra volumina non longe post initia Alexandri commentariis explicare cum coepisse reperio. Ac primum à Iohannis Evangelio auspicatus est, in eumque priores quinque Tomos Alexandriæ compositi; necnon in Genesim priores octo è Duodecim. Quinetiam viginti quinque priores Psalmos, & Ieremia Threnos ibidem expositionibus illustravit; in hisque sece libros De resurrectione iam ante elaborasse significavit. Libros quoque & spaciose, & speciosamente, antequam Alexandria excederet, compositos. Adepto Imperium Maximino, librum edidit De martyrio. Eo vero sublato, cum rerum potiretur Gordianus, in Iisiam & Ezechielem commentatus est in Cæsariensi secessu. Meminit præterea Eusebius Epistolæ ad Africanum, quæ historia Sufannæ fides & auctoritas propugnat: tempus vero quo data ipsa est, non assignat. Referit illud Petavius ad annum Christi 222; quo anno Imperium capessivit Alexander; cui ita sentiret, neutiquam adscriptis. At cum Nicomedia scripta sit præfente Ambroso, datam illam conjicio Imperium tenente Gordiano, annum atatis agenti Origene circiter quinquagesimum secundum, cum Cæsarea Athènas profectus, Nicomediæ Ambrosium obiter adiut. Postquam migravit Athenas, inchoatos in Ezechielem Commentarios ad umbilicum perduxit: Cantici vero Canticorum expositionem aggressus, lucubratis prioribus quinque libris, reliquo Cæsaream redux E absolvit. Anno Philippi tertio sexagenarium annum prætergressus Homilias ex ore suo, dum concionaretur, à notariis excipi tum primum pafus est. Vnde constat bonam earum partem, quæ ad nostram ætatem transmissæ sunt, non ab alio esse tempore repetendas. Homilia puta in Psalmum 82, cuius fragmentum ex Eusebio depromissimus, adversus errorem Helcesitarum hac ætate exortum habita est. Hac ipsa tempestate Celsus libris octo confutavit; in Matthei Evangelium, & Prophetas Duodecim commentarios concinnavit; plurimas etiam Epistolas ad Philippum Imperatorem, & ad conjugem ipsius Severam, aliosque complures dedit, quæ sparsim in eo libro Eusebij suis temporibus affiguntur.

F II. Tetraplorum & Hexaplorum, quorum mentionem fecit Eusebius libr. 6. Histor. cap. 16. cui tempori adjungenda sit descriptio, statuere promptum non est. Factum id significare videtur Eusebius multo antequam Alexandria Origenes excessisset, tunc nimis cum Ambrosium ad Christi fidem convertebat. Epiphanius autem Tyri lucubrata ea Epiph. Hist. non semel asseveravit. Ego vero alii rei huic tempus deputo, quando scilicet Christia. & Divend. nos vexante Maximino Cæsaream Cappadociæ ad Firmilianum configuit Origenes. A Iuliana enim liberaliter exceptus & domo & Bibliotheca à Symmacho olim instructa, ad eam deinde hereditatis jure transmissa, nactus illi est Scriptura sacra exemplaria, quibus usus fuerat Symmachus. Tum vero Codices ipsum confixisse inter se & coniunctissime probabile est: sed cum institutum opus per angustias temporis ibi absolvere non posset, supremam ipsi manum in otio Tyrio imposuisse. Non quod de iis cogitasse Origenem tum primum putem; sed Alexandria fortasse prius animo informata, Cæsarea Cappadociæ in-